อนุสรณ์

ในงานฌาปนกิจศพ

นายอนุศักดิ์ (อี๊ต) เก่งสกุล

ณ เมรุวัดทินกรนิมิต (วัดคลองด้วน)

อเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๐

อนุสรณ์

ในงานฌาปนกิจศพ

นายอนุศักดิ์ (อี๊ต) เก่งสกุล

ณ เมรุวัดทินกรนิมิต (วัดคลองด้วน)

อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๒๐

ขอขอบพระคุณและขออภัย

ขอกราบขอบพระคุณ เจ้าพระคุณพระโสภณวิสุทธิเถร เจ้าอาวาสวัดศีลขันธาราม จังหวัดอ่างทอง ที่ได้กรุณามาเป็นประธานงาน และจัดพิมพ์หนังสือเป็นอนุสรณ์ในงานนี้อีกเล่มหนึ่ง

ขอขอบพระคุณผู้อุปการคุณ ตลอดถึงท่านที่เคารพนับถือ และญาติสนิท มิตรสหายทุกท่าน ที่มาให้ความร่วมมือสละเวลาทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์อื่น ๆ ตั้งแต่วันมรณกรรม จนถึงวันฌาปนกิจศพ นายอนุศักดิ์ เก่งสกุล ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

และขอได้โปรดอภัย ในบางสิ่งบางอย่างที่ขาดตกบกพร่อง และความไม่สะดวกบางประการที่ได้รับจากงานครั้งนี้ด้วย

ตามที่ได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นเป็นธรรมวิทยาทานซึ่งได้เก็บคติประจำชีวิต และคติธรรมมงคลสุภาษิตมาจัดพิมพ์ไว้ เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ชนทุกชั้น อันพึงระลึกนำไปใช้เตือน

จิตประจำชีวิต ประพฤติปฏิบัติไปสู่แห่งความดีแก่ผู้ได้อ่าน อันคุณประโยชน์ขออุทิศให้แก่ผู้ล่วงลับ และขอให้ทุกท่านมีส่วนร่วมจงประสพดีมีอายุยิ่งยืนนาน ปราศจากสิ่งภยันตรายภยภิบัติทั้งปวง

เจ้าภาพ

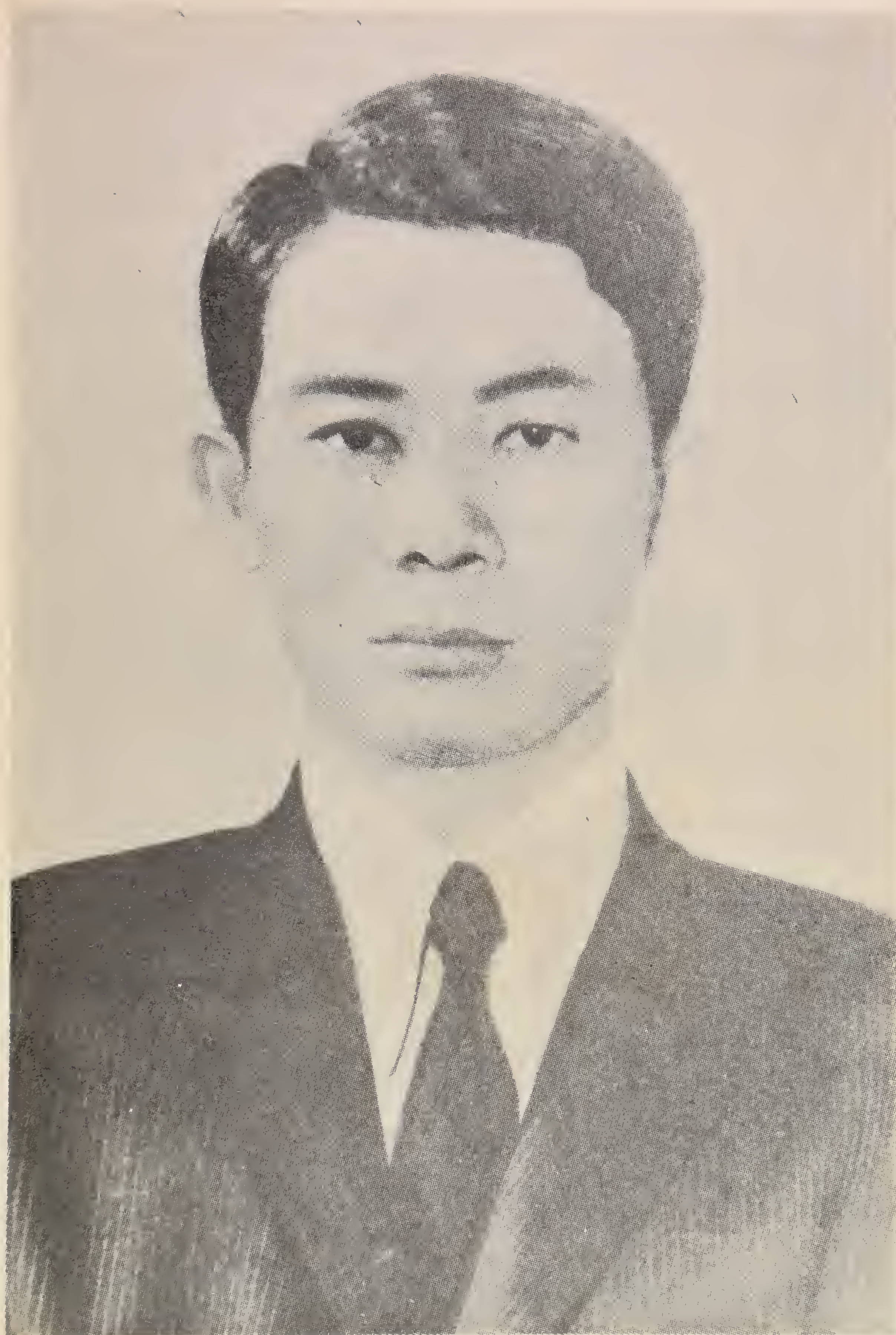
นาย[illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

นายอนุศักดิ์ (อี๊ต) เก่งสกุล

ชาตะ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๘๘

มรณะ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๙

ประวัติย่อ

นายอนุศักดิ์ (อี๊ด) เก่คสกุล เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๘๘ (ปีระกา) ณ ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เป็นบุตรของ นายอำนวย เก่งสกุล นางศศิธร มีพี่ชาย ๑ คน คือ ~~ว่าที่~~อนุสร เก่งสกุล และน้องสาว ๔ คน น้องชาย ๑ คน คือ น.ส. อุษา เก่งสกุล นางจินตนา โพธิ์บุคดี น.ส. อัจฉรา เก่งสกุล น.ส. สุนิสา เก่งสกุล และน้องชายคนสุดท้อง นายเอนกศักดิ์ เก่งสกุล รวมพี่รวมน้องท้องเดียวกัน ๗ คน

การศึกษา

— สำเร็จชั้นประถมศึกษา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ จากโรงเรียนวัดทินกรนิมิต (วัดคลองด้วน) อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

— สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา (ม. ๖) เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ จากโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และไปศึกษาต่อจบชั้นมัธยมปีที่ ๗ จากโรงเรียนเทเวศร์ กรุงเทพ ฯ

การทำงานประกอบอาชีพ

การทำงานประกอบอาชีพ เนื่องจาก นายอนุศักดิ์ เก่งสกุล จากยังเยาว์เป็นเด็กที่มีความขยันขันแข็ง มีความประพฤติดี เชื่อฟังและเอาใจใส่ต่อพ่อแม่ และมีความเอื้ออารีย์รู้จักกับเพื่อนฝูงมาก จนเป็นที่รักใคร่ของบรรดาเพื่อนด้วยกัน และต่อมาได้เข้าไปปฏิบัติงานการไฟฟ้าผลิต (ยันฮี) พระราม ๖ นนทบุรี ในหน้าที่ต้องไปมาติดต่องานที่รับผิดชอบทั้งต่างจังหวัดและในกรุงเทพ ฯ จนกระทั่งมาเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๙ เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. เดินทางกลับจากไปติดต่องานหน้าที่ได้ประสบอุบัติเหตุ รถยนต์เลี้ยวมาชนถึงแก่ความตายที่ถนนสายปากเกร็ด–นนทบุรี ตรงบริเวณปากทางเข้าซอยสงเคราะห์หญิงชราและเด็ก ใกล้กับโรงพยาบาลชลประทานปากเกร็ด นนทบุรี

ครอบครัว

นายอนุศักดิ์ เก่งสกุล ได้ทำการสมรส กับ น.ส. พัชนี สำรวลรื่น บุตรนายนุช นางพร้อม สำรวลรื่น เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒ มีบุตรธิดาราม ๒ คน คือ เด็กชาย คเณศ (อ๊าต) และเด็กหญิง วรลักษณ์ (แอน)

การรับใช้ประเทศชาติ

นายอนุศักดิ์ เก่งสกุล ได้รับใช้ชาติโดยการเข้ารับราชการทหาร สังกัด ช. พัน ๑ ร.อ. (บก) และได้รับการฝึกวิชาทหารรวมเป็นเวลา ๒ ปี

อาลัยลูก

บรรยากาศมืดมัวของค่ำวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๙ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ระหว่างที่พ่อได้เดินทางไปนมัสการหลวงพ่อวัดศีลขันธาราม จังหวัดอ่างทอง ยังไม่กลับถึงบ้านบางบัวทอง ครั้นเมื่อถึงบ้านในคืนวันนี้พ่อนอนไม่ใคร่หลับผิดไปจากคืนวันปกติ พอรุ่งเช้าก็มีคนไปส่งข่าวที่บ้านว่า นายอนุศักดิ์ เก่งสกุล ลูกพ่อถูกรถยนต์ชน ใจของพ่อต้องหายวาบไปจากร่างชั่วครู่ เพราะลูกไม่ได้พบกับพ่อหลายวันมาแล้วและก็คาดไม่ถึงว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นกับลูก หลังจากได้ข่าวตอนเช้าต่อมาชั่วครู่ก็ได้ข่าวว่า ลูกอนุศักดิ์ได้ถึงแก่กรรมตายเสียแล้ว ร่างและจิตใจของพ่อต้องอ่อนเพลียหมดแรงลง จิตและสมองเกือบไม่ทำงาน ความรู้สึกของพ่อเกือบไม่มีอยู่ในสมอง ขากรรไกรแข็งทื่อพูดอะไรไม่ออก พอได้สติจึงรีบรุดไปส่งข่าวให้บรรดาญาติทุกคนยังไม่รู้เลยสักคนเดียวแม้แต่เมียของลูก และไปยังที่เกิดเหตุและโรงพยาบาลชลประทานปากเกร็ด เมื่อได้ทราบรายละเอียดและพบศพของลูกเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิตของพ่อกับลูก ต้องจากกัน

เสียแล้วลูกเอ๋ย จากกันอย่างไม่มีวันจะกลับมา เมื่อได้ทราบข่าวเป็นที่สลดกันทุกคนแล้ว จึงได้รับศพลูกมาบำเพ็ญกุศลที่วัดทินกรนิมิต (วัดคลองด้วน) ทุกคนร่ำไห้ระงมเป็นที่อาลัยยิ่งนักในการสูญเสียลูกรักของพ่อไปครั้งนี้ ผู้ซึ่งที่พ่อหวังไว้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพ่อในอนาคต บรรยากาศความเศร้าโศก ทุกคนที่อยู่ในที่นั้น ไม่สามารถจะกลั้นน้ำตาที่ไหลออกมาไว้ได้ที่ลูกต้องจากไปอย่างกระทันหันโดยมิได้พูดคุย หรือได้สั่งเสียญาติและลูกเมียแม้แต่คำเดียว การจากไปของลูกอย่างไม่มีวันจะกลับมาอีก เปรียบเสมือนพ่อต้องขาดมือไปข้างหนึ่ง เมื่อชีวิตของลูกยังอยู่ความอบอุ่นของพ่อยังมี ลูกมีเวลาเคยไปหาพ่อและคุยกับพ่อเห็นหน้ากันทุกเดือนมา จากนี้คงไม่มีลูกไปหาพ่ออีกแล้ว คงทิ้งแต่ความดีของลูกที่ได้กระทำสร้างสรรค์มาในชีวิตของลูกไว้ให้กับพ่อ ญาติ และลูกเมีย เพื่อนฝูง เท่านั้น ขอให้ความดีของลูก จงดลบันดาลให้วิญญานของลูกอนุศักดิ์จงสถิตอยู่ในภพอันสงบชั่วกัลปาวสาน และกรรมอันใดที่ผู้ได้กระทำให้ลูกต้องสูญเสียชีวิตครั้งนี้ ก็ขอให้มันจงใช้กรรมแทนลูกไปอย่างไม่มีวันผุด วันเกิด และถ้าชาติหน้ามีจริงแล้ว ขอให้ลูกอนุศักดิ์ของพ่อ จงมาเกิดเป็นลูกของพ่อ และอยู่ร่วมพี่ร่วมน้องกันอีก

จากพ่อ...... อำนวย เก่งสกุล

อีตลูกรักของแม่

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๙ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. แม่ทราบว่าลูกของแม่ถูกรถยนต์ชนเสียชีวิตเสียแล้ว หัวใจของแม่หวิวเหมือนกับว่าใจจะขาด รู้สึกขาอ่อนใจสั่นหมด คิดไม่ถึงเลยว่าลูกจะได้รับเคราะห์ร้ายเช่นนี้ แม่ปล่อยโฮมาไม่ต้องอายใครแล้ว เดินร้องไห้เหมือนว่าหัวใจจะแตก ความรู้สึกขณะนั้นเหมือนกับว่าอยากจะตายไปให้พ้นทุกข์เสียที แต่มานึกถึงคำพระท่านว่า "เขาไปสบายแล้ว" แม่ก็พยายามหักใจ แต่เมื่อนึกขึ้นมาทีไรใจหายน้ำตาต้องไหลทุกที แม่เสียใจที่แม่ไม่มีโอกาสที่จะเห็นใจลูก และหมอก็ไม่มีทางที่จะช่วยชีวิตลูกได้ทั้ง ๆ ที่ตอนลูกยังมีชีวิตอยู่ลูกได้ช่วยทุก ๆ คนไว้มากมาย ทุกวันนี้แม่ก็คิดว่าลูกยังไม่ได้จากแม่ไป ยังอยู่เป็นลูกของแม่ตลอดเวลา ก็เมื่อวันที่ ๖ ก.ค. นี้เองลูกยังมาหาแม่ยังพูดกับแม่ว่า "แม่วันเกิดผมวันที่ ๑๖ นะแม่" แม่ยังบอกไปว่า "ทำบุญตักบาตรเสียซิลูก" แล้วพอมาวันที่ ๙ ก.ค. นี้ ลูกมาสิ้นชีวิตเสีย แม่หวังที่จะได้เป็นที่พึ่งของแม่และน้อง ๆ ต่อไปในภายหน้า

แต่ลูกก็กลับมาทิ้งแม่ไปเสียก่อน ยังความอาลัยรักแก่แม่อย่างสุดซึ้ง

แม่ขอตั้งจิตปณิทานแห่งกุศลผลบุญที่ลูกได้ทำ และสร้างสมไว้ จงบันดาลให้ดวงวิญญานอันบริสุทธิ์ของลูกจงไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเถิด ถ้าหากชาติหน้ามีจริง ขอให้ลูกมาเกิดเป็นลูกของแม่ทุกชาติไปเถิด.

แม่ของลูก
ศศิธร จันทร์ตรง

อาลัยพี่อ๊ต

น้องไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นเขียนอย่างไรดี ให้สมกับความซาบซึ้งในพระคุณของพี่อ๊ตที่มีอยู่ในใจของน้องทุกคน การจากไปของพี่อ๊ตยังความเศร้าสลดใจอย่างที่สุดมาสู่น้องๆ น้องทุกคนรักและเคารพเสมอ และไม่เคยคิดว่าพี่จะพรากไปจากน้องเช่นนี้ มันรวดเร็วเกินไป ข่าวการจากไปของพี่เมื่อน้องๆ ทราบเหมือนกับใครมาพรากหัวใจไปจากน้องๆ หัวใจแทบจะหยุดเต้น สมองตื้อไปหมด น้ำตาก็ไหลพราก สิ่งเดียวในขณะนั้นที่น้องทุกคนได้รับ คือความเสียใจอย่างที่สุด พี่อ๊ตดีกับน้องๆ ทุกคนเสมอ เมื่อก่อนพี่อ๊ตอยู่บ้านเดียวกับน้องๆ พี่ก็เคยช่วยเหลือดูแลทุกข์สุขตลอดเวลา บางครั้งก็ทำกับข้าวให้ ดูแลเวลานอนในยามค่ำคืน ซึ่งพี่ชายน้อยคนนักที่จะปฏิบัติเหมือนพี่อ๊ต ความดีของพี่นั้นมากล้นสุดจะพรรณนาได้ โปรดเถอะหากมีทางใดที่จะทำให้ทำให้ชีวิตของพี่กลับคืนมาได้ น้องๆ ทุกคนยินดีที่จะทำและสละชีวิตแทนพี่เสมอ ๙ ก.ค. ๑๙ น้องๆ จะไม่มี

วันลืมวันนี้เลย สิ่งใดที่น้อง ๆ เคยล่วงเกินพี่ ขออโหสิให้น้องๆ ด้วย และขอให้ดวงวิญญาณของพี่จงไปสู่สุคติ เกิดชาติหน้าฉันใดขอให้พี่อีกเกิดมาเป็นพี่ที่แสนดีของน้อง ๆ ทุกชาติไป.

น้อง ๆ

อุษา เก่งสกุล

จินตนา โพบุคดี

อัจฉรา เก่งสกุล

สุนิสา เก่งสกุล

เอนกศักดิ์ เก่งสกุล

คติประจำชีวิต

และ

คติธรรมมงคลสุภาษิต

คติประจำชีวิต

◎ อันชีวิตของเรา
ไม่เที่ยงแท้
เกิดแล้วแก่เจ็บตาย
วอดวายสิ้น
ทิ้งซากศพทับถม
จมแผ่นดิน
มวลทรัพย์สินยึดถือ
เปลี่ยนมือไป

◎ เมื่อเกิดมาแต่กาย
ไม่มีทรัพย์
ยามล่วงลับทรัพย์ได้
ใช้ไฉน
แต่บาปบุญชั่วดี
ที่ทำไว้
เป็นตราใหญ่ตีประทับ
กับแผ่นดิน

◎ ความเกิดแก่เจ็บตาย

สิ่งวนว่ายในสังขาร
เกิดมาคราถึงกาล
ทั้งเราท่านต้องวายชนม์
ที่ดินและถิ่นฐาน
อีกเรือนบ้านสถาผล
เงินทองพี่น้องตน
ติดตามไปมิได้มี
ที่สุดสรีระ
ก็ต้องผละเมื่อเป็นผี
เป็นเหยื่อของอัคคี
เป็นดังนี้ทั่วทุกคน
เมื่อยังมีชีวิต
หมั่นกอบกิจกองกุศล
จะได้ติดตามตน
เมื่อวายชนม์สุขสบาย

๏ อันรูปกายปวงสัตว์อุบัติแล้ว
ย่อมไม่แคล้วล่วงลับดับสังขาร
แม้ร่างกายถมสิ้นแผ่นดินนาน
แต่ผลงานความดีที่บำเพ็ญ
ไม่ย่อยยับทับถมแผ่นดินด้วย
ยังอำนวยแก่ผู้อยู่ให้รู้เห็น
ได้ปรากฏติดเตือนดั่งเดือนเพ็ญ
เหมือนชีพเป็นคงอยู่คู่โลกา

คติธรรมมงคลสุภาษิต

◎ มงคลภาษิตประดิษฐ์พจน์
แต่ละบทแทรกรสธรรมนำเสนอ
มงคลเกิดประเสริฐผลดลเลิศเลอ
เพราะเพื่อนเกลอยึดธรรมนำหลักใจ

◎ มวลไม้ไผ่มัดให้มั่นนั้นดีนัก
แม้จะหักก็สุดยากลำบากเข็ญ
การรวมคนสุดลำบากแสนยากเย็น
ถ้ากระเด็นเพียงคนเดียวเบี้ยวแหลกลาญ

◎ ชาติผู้ดีใช่ดีที่ทรัพย์สิน
หรือปริญญาบัตรหรือหลักฐาน
หรือโคตรเง่าเผ่าพงศ์วงศ์สิงคาร
เครื่องหมายอ่านผู้ดีอยู่ที่ธรรม

◎ ให้ลูกยอพองามตามเหตุผล
ถ้าคอยดันจนเสียหลักเสื่อมศักดิ์ศรี
กินลูกยอกินแต่น้อยอร่อยดี
ยอเกินที่ก็จะอายขายคนยอ

◎ เป็นมนุษย์สุดดีอยู่ที่จิต
ทำพูดคิดในแนวธรรมพระพร่ำสอน
จะดีอื่นหมื่นแสนล้วนแคลนคลอน
ดีแน่นอนคือดวงจิตปิดอบาย

◎ ศิษย์จะดีเพราะมีครูช่วยชูเชิด
ครูจะเลิศเพราะคุณธรรมนำนบไหว้
ครูรักศิษย์เทอดครูคู่กันไป
เป็นหลักใจในชีวิตศิษย์กับครู

◎ สุริยันต์จันทร์ยังอ่อนแสง
พายุแรงก็เซาซบสงบได้
แรงตัณหาพอพิชิตปิดพ้นไป
แรงกรรมไซร้ยากจะดับระงับเวร

◎ เกิดเป็นคนจนหรือมีดีหรือชั่ว
ต้องเป็นตัวของตนแน่ไม่แปรผัน
ใครจะยุใครจะยอก็รู้กัน
ลมปากปั้นหรือปั้นจ่อก็ไม่เกรง

◎ ประกอบกรรมทำกิจพินิจตรึก
ทั้งตื้นลึกนึกคิดจิตเฉลียว
อย่าหวังได้ใครมีดีคนเดียว
จงกลมเกลียวเกี่ยวพันกันให้ดี

◎ คนอวดดีมีมากกว่าอวดชั่ว
ดีของตัวอวดนักคนจักหยาม
ชั่วของตัวอวดนักก็จักทราม
จงปล่อยตามความจริงคือสิ่งดี

◎ มวลดอกไม้ในป่าที่ว่าหอม
คุณค่าย่อมด้อยกว่าไม้ในกรุงศรี
เปรียบเช่นปราชญ์บ้านดงในพงพี
เกียรติจะมีก็ด้วยปราชญ์ฉลาดเมือง

◎ อันแมวดีหมาดีมีคนรัก
เฝ้าฟูมฟักเลี้ยงไว้ในเคหา
เป็นคนดีย่อมไม่จนคนเมตตา
หมั่นอุตส่าห์สร้างดีไว้ให้คนมอง

◎ จะเมตตาปราณีอารีเขา
วางใจเราให้เห็นเป็นกุศล
อย่าปักใจให้เขาสนองตน
บุญส่งผลความดีอยู่ที่ใจ

◎ ใครจะรักใครจะชังช่างเขาเถิด
เรามุ่งเทอดแต่ความดีมีเหตุผล
ทำกิจใดยากถูกจิตมิตรทุกคน
เทพเบื้องบนยังถูกด่ายิ่งกว่าเรา

◎ ถึงเพ็ชรนิลจินดามีค่ายิ่ง
แต่งให้ลิงก็เป็นลิงไม่ทิ้งเผ่า
ให้ยศศักดิ์เสริมตัวคนมัวเมา
ก็เข้าเค้าอย่างลิงไม่ทิ้งรอย

◎ คนคุยโตโอ่อ่าว่าถือธรรม
อย่าคล้ำเชื่อนักจักเสียสิน
คนเอาธรรมบังหน้ามุ่งหากิน
ย่อมใช้ลิ้นตวัดรัดคนตาย

๏ เป็นผู้ใหญ่ไร้หลักปักไม่มั่น
ลมปั่นปากหวั่นไหวไร้เหตุผล
ต่อหน้าอย่างลับหลังอย่างต่างยุบล
ประจบคนจนเสียหลักจมปลักตาย

๏ มีอำนาจวาสนาอย่าผยอง
หลงลำพองคนองจิตคิดโอหัง
ชีวิตไซร้ไม่มีสิ่งจีรัง
อนิจจังทั้งนั้นหมั่นคนึง

๏ คนจะดีใช่ดีเพราะมีพระ
แต่เลยละช่อธรรมคำสั่งสอน
พระจะช่วยอวยชัยและให้พร
แด่นิกรผู้มีธรรมประจำใจ

๏ อันโคควายเลี้ยงไว้ใช้งานได
เมื่อตายไปเนื้อและหนังยังให้ผล
วิสัยพาลพาลเพียรเบียดเบียฬคน
ประพฤติตนไร้ค่าเลวกว่าควาย

◎ วัดจะดีใช่ดีที่โบสถ์สวย
หรือร่ำรวยด้วยทรัพย์อสงไขย
วัดดีเพราะพระเณรเก่งเคร่งวินัย
ยึดหลักชัยอรหันต์เป็นสันดาน

◎ อันชั่วดีมีจนคนทั้งสิ้น
ไม่ควรหมิ่นหยาบหยามตามประสงค์
เราก็จิตเขาก็ใจให้พะวง
อย่ามัวหลงถือเกียรติ์เหยียดหยามกัน

◎ ตายเมื่อเป็นเหม็นมากกว่าซากศพ
เหม็นตลบด้วยคำฉินหมิ่นหยาบหยาม
เป็นเมื่อตายวายชีพชื่อกลับลือนาม
ทุกเขตคามกล่าวขวัญสิ้นวันลืม

◎ เพื่อนยืมเงินเสียเงินยังเสียทั้งเพื่อน
ยามยืมเหมือนเทพเจ้าเขานบไหว้
ยามทวงเล่าเขาเห็นเป็นจัญไร
เงินมิได้ซ้ำเพื่อนแยกแตกกันไป

◎ อันปราสาทราชวังฝังรากลึก
อีกทั้งตึกเรือนโรงโครงเหล็กหิน
ที่สุดไซร้ก็ถล่มถมลงดิน
ทุกสิ่งสิ้นเสื่อมสลายไม่จีรัง

◎ มีเงินทองกองล้นพ้นภูเขา
จะซื้อเอาชีวิตไว้ก็ไร้ผล
อันความตายหมายไว้ทั่วทุกตัวคน
ติดสินบนสักเท่าใดชีพไม่ดิ้น

◎ เป็นชาวพุทธหยุดทำซึ่งความชั่ว
เร่งสร้างตัวแต่ความดีมีกุศล
มุ่งทำใจให้สะอาดปราศจากหมองมล
เป็นธรรมของทศพลวิมลญาน

◎ ดีเกินดีขาดดีไม่ดีแน่
ดีที่แท้แต่พอดีจึงมีผล
ชั่วให้ชั่วดีให้ดีที่กมล
ชั่วไม่พ้นดีไม่พรากจากคนทำ

◎ เมื่อทำดีมีคนคิดคอยอิจฉา

ค่อนขอดว่านินทาร้ายไร้เหตุผล

ทำอย่างไรก็ไม่สิ้นสิ้นเล่ห์คน

อย่ากังวนคนอิจฉาถ้ารักงาน

◎ เป็นจอมพลคนนิยมชื่นชมเดช

เฉพาะเขตเฉพาะยุคที่สุขใส

เป็นนักปราชญ์ราษฎร์บูชิตทุกทิศไป

ทุกสมัยคนศรัทธาไม่รามือ

◎ ผู้มีเกียรติคือผู้ประพฤติธรรม

เป็นประจำฝังจิตติดนิสสัย

แม้เศรษฐีมีอำนาจอาจเกรียงไกร

ขาดธรรมไซร้ได้เกียรติก็จอมปลอม

◎ กลองระฆังดังเมื่อตีมีเสียงเพราะ

ถ้าไม่เคาะก็ไม่ดังตั้งอยู่เฉย

นิสสัยปราชญ์มาตรไม่ถามไม่ผิเปรย

ถึงคราวเอ่ยแต่ละครั้งฝังใจคน

◎ ความเมตตากรุณาพอหาได้
หายากไซร้คือน้ำจิตปราศริษยา
เขาได้ดีควรมีจิตมุทิตา
เลิกอิจฉากันเถิดประเสริฐเอย

◎ โง่ไม่เป็นเป็นใหญ่ยากฝากให้คิด
ทางชีวิตจะรุ่งโรจน์โสตถิผล
ต้องรู้โง่รู้ฉลาดปราชญ์เปรื่องตน
โง่สิบหนดีกว่าเบ่งเก่งเดี่ยวเดียว

◎ ไม่มีดีต้องหาดีที่สอพลอ
เที่ยวบ๋อยยอผู้ใหญ่เขาใหลหลง
เป็นผู้ใหญ่ไร้หลักมักงวยงง
ฝังใจตรงหลงให้เลียเลยเสียคน

◎ แม้กะลารู้จักแต่งแปลงให้ถูก
ก็จะปลูกคุณค่ามหาศาล
จนแต่ฝึกศึกษาวิชาการ
ไม่เนิ่นนานจะพาพบสบสุขเอย

◎ ถึงรูปหล่อละออลักษณ์สักปานไหน
ที่สุดใช่ร้เน่าเหม็นเป็นเหยื่อหนอน
ชีวิตนี้ไม่ธำรงคงถาวร
ความม้วยมรณ์เท่านั้นเห็นเป็นความจริง

◎ ชนะใดในแหล่งหล้าที่ว่าเลิศ
ไม่ประเสริฐชนะตนผลมหันต์
จะให้อื่นหมื่นแสนไม่เทียมทัน
ให้ธรรมนั้นท่านว่าเลิศประเสริฐจริง

◎ คนอื่นชั่วตัวชี้รู้ดีชั่ว
โทษของตัวกลับไม่รู้ดูน่าขัน
เที่ยวตำหนิติคนอื่นทุกคืนวัน
หากตนนั้นติตนบ้างคือทางเจริญ

◎ คุณวุฒิคุณธรรมสำคัญนัก
วุฒิเป็นหลักธรรมเป็นแหล่งแต่งศักดิ์ศรี
คุณวุฒิสักล้ำธรรมไม่มี
ก็เอาดีไม่รอดตลอดชนม์

◎ หลักจะดีต้องมีฐานเป็นคานรับ
จะมีทรัพย์ต้องมีธรรมคอยค้ำหนุน
หลักและฐานตั้งให้มั่นหมั่นค้ำจุน
จะยังคุณวิบูลย์ผลมงคลชัย

◎ เป็นคนดีไม่อวดดีดีสามารถ
เป็นนักปราชญ์ไม่เคยโตโวโฉงเฉง
เป็นคนกล้าไม่หาญหักอย่างนักเลง
เป็นคนเก่งไม่ต้องกล้าทำบ้าบอ

◎ ช่างกลึงพึ่งช่างชักเป็นหลักก่อ
เป็นช่างหล่อพึ่งช่างหุ่นคอยจุนเสริม
ช่างสลักพึ่งช่างเขียนคอยเจียนเจิม
ช่างติเติมไม่ต้องหมายพึ่งถึงใครเลย

◎ ปราบภูติผีปีศาจอาจปราบได้
ด้วยเส้นไหว้ข้าวของต้องประสงค์
ผีความอยากยากใจปราบไม่ลง
ใจยังคงอยากไม่เว้นเส้นไม่พอ

◎ ถึงป้อนดีที่ไม่ถึงอย่าพึงป้อน
คนจะค่อนบอกเคาะและเยาะหยัน
ถึงคราวป้อนป้อนให้ดีมีค่าพลัน
กาลสำคัญกว่าสิ่งใดพึงใคร่ครวญ

◎ อันอ้อยตาลหวานนั้นเพราะพันธุ์พืช
ไม่มีจืดไม่มีหมดในรสหวาน
ผู้ดีแท้แม้ล้มจนซมซาน
ก็ยังอ่านออกรู้ว่าผู้ดี

◎ กองทัพดีเพราะมีขุนศึกกล้า
เป็นหัวหน้าถ้างานดีก็มีชื่อ
ทำงานใหญ่ไร้คนดีมีฝีมือ
งานนั้นหรือจะสำเร็จเสร็จดังใจ

◎ ต้นไม้ใหญ่ถ้าอยู่โสดเพียงโดดเดี่ยว
ถูกลมเฉี่ยวกรรโชคโยกหักได้
เรืองอำนาจขาดบริวารงานมีภัย
เหมือนไม้ใหญ่ไร้กำบังต้องพังลง

◎ กตัญญูกตเวทีแสนดีเลิศ
เป็นเครื่องเชิดชูสง่ามีราศรี
เป็นรากแก้วขวัญตนของคนดี
เป็นสักขีชี้ให้เห็นว่าเป็นคน

◎ งามภูษาอาภรณ์เครื่องประดับ
ย่อมแปรกลับความงามตามสมัย
งามเที่ยงคงล้ำกว่างามใด
ถืองามใจใฝ่ธรรมประจำจินต์

◎ อันเพ็ชรนิลจินดาค่าสูงลิ่ว
อาศัยริ้วแรงเจียรนัยให้มีค่า
คนจะดีใช่ดีแต่วิชา
ต้องอุตส่าห์ฝึกฝนตนให้ดี

◎ เด็กจะดีเพราะมีธรรมประจำจิต
พูด ทำ คิดพินิจหนักรักเหตุผล
อนาคตประเทศชาติปราศมืดมน
เพราะยากจนมีธรรมประจำใจ

◎ รายรับไม่สำคัญเท่ารายเหลือ
และหนี้เชื่อไม่ร้ายเท่าหนี้เราสูญ
จะไร้ทรัพย์อย่าไร้ศีลสิ้นรากมูล
จะเกื้อกูลตัวเขาเราต้องดี

◎ ร่มมีคุณเพราะกางกั้นกันแดดฝน
ธรรมมีผลเพราะประพฤติจึงสุขสันต์
รสธรรมเลิศประเสริฐล้ำมัน
แสงธรรมนั้นเลิศที่รู้ดูด้วยตน

◎ ชีวิตนี้น้อยนักอย่าชักช้า
เร่งรีบหาความดีทวีกุศล
มุ่งละบาปบำเพ็ญบุญหนุนนำตน
อย่าเป็นคนรกโลกโฉลกทราม

◎ อันคนโง่คนโตโวฉลาด
อวดสามารถอาจหาญชำนาญหลาย
คนฉลาดฉลาดในไม่แพร่งพราย
จักไว้ลายให้โลกลือผีมือเอง

◎ ถึงเหล็กกล้าศิลาแรงแข็งเท่าแข็ง
นายช่างแต่งเติมได้ดังใจหวัง
จิตมนุษย์สุดแต่งยากลำบากจัง
ว่าไม่พึ่งเสียอย่างเดียวเคี่ยวไม่หลง

◎ ชีวิตเราจะเอาอะไรแน่
ย่อมผันแปรเปลี่ยนจิตและนิสสัย
ชั่วยาจดีมีอาจจนวนกันไป
เอาอะไรได้แน่แก่ตัวคน

◎ พระข้างนอกพระข้างในมีให้ครบ
จะประสบโคค่ามหาศาล
พระข้างนอกดีแต่ข้างในใจดังมาร
พระไม่หาญคุ้มครองปกป้องภัย

◎ อันความดีมีค่ากว่าความสวย
ดีอำนวยอวยสุขทุกสมัย
แต่ความสวยเสื่อมทรามไปตามวัย
ดีคงไว้ซึ่งความดีไม่มีแปร

๏ ไม้จะดีเพราะมีกระพี้หุ้ม
เป็นเกาะกุมแก่นไว้มิให้หมอง
กอบกิจใดใฝ่จิตคิดปรองดอง
ถ้าขืนจ้องปองแต่แก่นจะแค้นใจ

๏ ศิลปจะดีต้องมีธรรมค้ำเป็นฐาน
เชิดดวงมานให้ผ่องผุดวิสุทธิ์ศรี
ค่าของศิลปสูงสุดถ้อยร้อยวจี
เกียรติจะมีเพราะคนรู้คุณศิลปเป็น

๏ คนเป็นใหญ่ใช่ว่าใหญ่เพราะรูปร่าง
ปัญญาสร้างเขาเป็นใหญ่ให้ตระหนัก
คนจะดีใช่ดีที่วงพักตร์
แรงดีผลักผลให้จึงได้ดี

๏ คนตำหนิงานนั้นมีมาก
ดีแต่ปากงานไม่ทำเลวล้ำหลาย
มีหน้าที่แต่ทิ้งไร้ยางอาย
ตัวจะตายแต่งานเสียเพลี้ยสังคม

◎ คนคลั่งเงินคลั่งอำนาจวาสนา
กิริยาท่าทางวางขึงขัง
มุ่งคุยโตใจใหญ่ไอเสียงดัง
เมื่อพลาดพลั้งตกอับคนกลับเฮ

พิมพ์ที่ บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด 70 ถนนราชบพิธ
กรุงเทพมหานคร นายยอดยิ่ง โสภณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2520
โทร. 2225555